

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๑/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๒/๒๕๖๗

คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๓๓/๒๕๖๗

คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๔/๒๕๖๗

วันที่ ๒๔ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง

นายณรงค์ วรวิทย์วงศ์

ผู้ร้อง

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๓/๒๕๖๗

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องสรุปได้ว่า นายณรงค์ วรวิทย์วงศ์ (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๓/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๗ ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า ตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๓/๒๕๖๗ ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาและสรุปประเด็นโดยผิดพลาดในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เป็นการพิจารณาวินิจฉัยคดีนอกฟ้องนอกประเด็น และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาประเด็นแห่งคดี ขอให้ศาลเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบและพิจารณาวินิจฉัยคดีใหม่ นอกจากนี้ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่ามีการกระทำที่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัตินั้น การที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕

- ๒ -

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. คัดค้านการพิจารณาคดีของผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๒ (๑) เนื่องจากเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และมีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๓/๒๕๖๗ ที่ไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

๒. เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ และพิจารณาวินิจฉัยคดีตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๓/๒๕๖๗ ใหม่

๓. ให้ผู้ถูกร้องชำระค่าเสียหายแก่ผู้ร้อง จำนวน ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๔. ให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ ถอดถอนผู้ถูกร้องออกจากตำแหน่ง และห้ามดำรงตำแหน่งในวิชาชีพด้านกฎหมายตลอดชีวิต

๕. มีคำสั่งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งดำเนินการคัดเลือกสมาชิกวุฒิสภาให้เป็นไปตามกฎหมาย และคัดเลือกตุลาการศาลรัฐธรรมนูญชุดใหม่

๖. การพิจารณาวินิจฉัยคดีล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของพรรคก้าวไกลเพียงพรรคเดียว เป็นการใช้อำนาจกฎหมายแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคสอง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

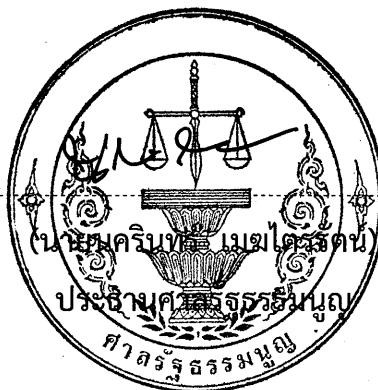
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น

ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘
วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน
ไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้อง
ตามมาตราหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้
และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่อง ผู้ร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ
ที่ ๓๓/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๗ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ขอเพิกถอน
กระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ขอให้พิจารณาวินิจฉัยคดีใหม่ และคัดค้านการพิจารณาของผู้ร้อง
เนื่องจากเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๓/๒๕๖๗ ตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๒ (๑) กรณีดังกล่าว
มีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิ
อุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้
ประกอบกับไม่ปรากฏสาระสำคัญเพิ่มเติมจากคำร้องที่ผู้ร้องเคยยื่นและศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับไว้
พิจารณาวินิจฉัย กรณีไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจ
ยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง
ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นยอมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๔๑/๒๕๖๗)

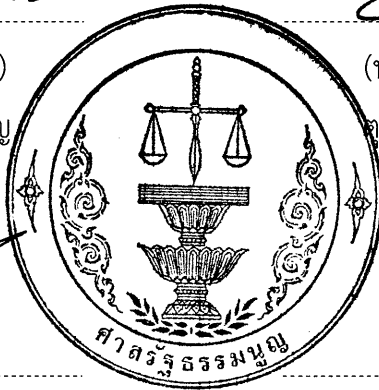
(คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๓๓/๒๕๖๗)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ